NORAKSTS
Lieta Nr.A42309706
(A1362-07/12)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 4.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties pieteicējas *T.E.* pilnvarotajai pārstāvei *T.Č.*,
trešajām personām lietā – *I.V.* un *A.P.*,
atklātā tiesas sēdē 2007.gada 13.jūnijā izskatīja *T.E.* pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.janvāra lēmuma Nr.AK-06-12-ap atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2006.gada 1.februārī Administratīvajā rajona tiesā pieņemts *T.E.* (turpmāk tekstā arī pieteicēja) pieteikums par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.janvāra lēmuma Nr.AK-06-12-ap (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

[1.1] 2005.gada 21.maijā pieteicējas dzīvoklī Rīgā, */dzēsta adrese/* ir bijusi bojāta virtuves izlietnes aukstā ūdens pievada lokanā šļūtene, kā rezultātā applūda zem pieteicējas dzīvokļa esošie dzīvokļi */dzēsti dzīvokļu numuri/*.

[1.2] Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisija 2005.gada 29.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.D571386-9. ar kuru tika nolemts saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības piemērojot administratīvo sodu - brīdinājumu un vienlaicīgi ir uzlikts pienākums, pieteicējai, vienoties ar nopludinātā dzīvokļa saimniekiem par radīto seku novēršanu.

[1.3] Pēc pieteicējas pasūtījuma tika veikta izlietnes aukstā ūdens pievada apsekošana, kuru veica sertificēts būvinženieris-eksperts G.Ragozins, sertifikāts LNEA Nr.0014. Ekspertīzes slēdzienā teikts, ka aukstā ūdens pievada lokanas šļūtenes bojājums noticis ražotāja nekvalitatīva niķeļa slāņa seguma uzlikšanas rezultātā. Eksperts slēdzienā atzinis, ka lokanās šļūtenes bojājums nevarēja būt pamanāms (konstatējams) dzīvokļa Nr. */dzēsts dzīvokļa numurs/* īpašniecei.

[1.4] Rīgas domes Administratīvā komisija ir saņēmusi pieteicējas iesniegumu (reģistrācija numurs AK-05-67-pi), kurā pieteicēja lūdza pārskatīt Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisijas lēmumu Nr.D57 1386-9 no 2005.gada 29.jūnija.

[1.5] Rīgas domes Administratīvā komisija konstatēja, ka būvinženiera - eksperta *G.R.* atzinums Nr.443 nav pietiekams pamats administratīvās lietvedības atjaunošanai, jo ekspertīzi par lokanās šļūtenes bojājumiem ir veicis cita profila speciālists (būvinženieris - eksperts) un nolēma, ka pamatojoties uz

Administratīvā procesa likuma 44.pantu (Procesuālā termiņa nokavējuma sekas) un 81.panta otras daļas 1.punktu, lēmumu Nr.D57 1386-9 no 2005.gada 29.jūnija atstāt negrozītu.

[2] Pieteikumā izklāstīti šādi apstākļi:

[2.1] Rīgas domes Administratīvajai komisijai nebija pamata ignorēt sertificētā būvinženiera-eksperta atzinumu par to, ka aukstā ūdens pievada lokanās šļūtenes bojājums noticis ražotāja nekvalitatīva niķeļa slāņa seguma uzlikšanas rezultātā, ka arī to, ka lokanās šļūtenes bojājums nevarēja būt viņai pamanāms, tādējādi pēc būtības atzīstot, ka notikušajā avārijā viņa nav vainojama.

Ja Administratīvā komisija uzskatīja sertificētā būvinženiera-eksperta kvalifikāciju par nepietiekamu, tad komisijai bija tiesības nozīmēt citu ekspertīzi, nevis pieņemt lēmumu, ignorējot eksperta slēdzienu.

[2.2] Tieši pirms virtuves izlietnes aukstā ūdens pievada lokanās šļūtenes, kuras sliktā kvalitāte izraisīja avāriju, ir uzstādīts aukstā ūdens skaitītājs, kuru uzstādīja namu pārvaldes „Purvciems" pārstāvis 1998.gadā, un kura nomaiņu veica uzņēmums „AKVA-TEH" 2002.gada 29.augustā.

[2.3] Savstarpējās vienošanās protokola starp namu pārvaldi „Purvciems" un pieteicēju par mēriekārtu uzstādīšanas un norēķinu kārtību īrnieka dzīvoklī 4.punkts nosaka, ka īrnieks nes atbildību par cauruļvadu savienojumu un noslēgtības hermētiskumu, kā arī plombējuma neaizskaramību.

Šīs vienošanās protokola nosacījumus pieteicēja ievērojusi. Saskaņā ar šiem nosacījumiem pieteicējai nebija nedz tiesību, nedz iespēju konstatēt virtuves izlietnes aukstā ūdens pievada bojājumus un tos novērst.

[2.4] Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma, kas noslēgts starp pieteicēju un namu pārvaldi „Purvciems", 4.4.punkts paredz, ka apsaimniekotāja pienākums ir veikt ēkas vispārējās apskates un iekārtu profilaktisko apkopi dzīvojamās ēkas tehniskās ekspluatācijas noteikumos paredzētajā kārtībā un saskaņā ar apstiprināto tāmi.

Apsaimniekošanas līguma 4.5.punkts nosaka, ka, ja apsaimniekotāja vainas dēļ ir bojāts īpašnieka dzīvoklis un īpašnieks nav pārkāpis šā līguma 3.4. un 3.5.punkta prasības, tad apsaimniekotājs apņemas veikt par saviem līdzekļiem bojājumu novēršanu savstarpēji norunātā kārtībā un termiņos un samaksāt īpašniekam kompensāciju 1,5% apmērā no zaudējumu summas.

[2.5] Atbilstoši apsaimniekošanas līguma 3.4.punktam pieteicēja nav pārplānojusi vai pārbūvējusi dzīvokļa vai komunikāciju daļas un 3.5.punktam nav veikusi nama un dzīvokļa komunikāciju pārbūvi bez saskaņošanas ar apsaimniekotāju. Tādējādi pieteicēja ievērojusi līguma nosacījumus un pieteicējas darbība vai bezdarbība nekādā veidā nav ietekmējusi avārijas notikšanu.

Ņemot vērā apsaimniekošanas līguma 4.4.punktu un Savstarpējās vienošanās protokola par mēriekārtu uzstādīšanas 4.punktu atbildība jāuzņemas namu pārvaldei „Purvciems".

[3] Atbildētājs – Rīgas domes administratīvā komisija savos paskaidrojumos, kas tiesā saņemti 2006.gada 24.februārī, norāda, ka pieteikumu neatzīst. Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti:

[3.1] Pieteicēja Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisijas lēmumu Nr.D571386-9 noteiktajā termiņā nav apstrīdējusi augstākstāvošā iestādē, tādējādi tas ir stājies spēkā un ir saistošs.

Pieteicējas argumentāciju, kādēļ tika nokavēts apstrīdēšanas termiņš, komisija nevar izvērtēt kā pamatotu, jo ekspertīzes veikšanai nav nepieciešams tik ilgs laiks, kā arī komisija uzskata par nepieņemamu būvinženiera-eksperta atzinumu, jo nav skaidrs, kā būvinženieris var dot slēdzienu par santehniku.

[3.2] Neskatoties uz ekspertīzes slēdzienu, pieteicēja ir civiltiesiski atbildīga par sekām, kas ir radušās viņas īpašumā vai valdījumā esošo lietu radīto mantisko zaudējumu rezultāta.

[3.3] Izvērtējot Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisijas 2005.gada 29.jūnija lēmumu Nr.D5713869 atbildētājs nonāca pie slēdziena, ka tas pēc sava satura un adresātam uzliktā tiesiskā pienākuma ir samērīgs un taisnīgs, tādējādi, neradot pārmērīgas ciešanas adresātam, kas nebūtu samērojamas ar sabiedrības interesēm.

[4] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz pieteikumā minētajiem motīviem.

[5] Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. 2007. gada 6. jūnijā tiesā ir saņemts lūgums izskatīt lietu bez atbildētāja piedalīšanās.

Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214. panta pirmo daļu, secināja, ka lietu var izskatīt bez atbildētāja pārstāvja piedalīšanās.

[6] Trešā persona lietā – Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Purvciema nami" – uz tiesas sēdi nebija ieradies, bet 2007. gada 11. jūnijā ir iesniegusi savus paskaidrojumus un lūgumu izskatīt lietu bez SIA „Purvciema nami" piedalīšanās. Paskaidrojumos tiesai SIA „Purvciema nami" norāda, ka strīdam ir civiltiesisks raksturs un tas nevar skart SIA „Purvciema nami" tiesiskās intereses.

Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214. panta pirmo daļu, secināja, ka lietu var izskatīt bez minētās trešās personas piedalīšanās.

[7] Trešā persona lietā – *I.V.* – norādīja, ka pieteikums viņasprāt nav pamatots, pieteicējai vajadzēja sniegt tiesā pieteikumu pret namu pārvaldi, ja jau viņa uzskata, ka tā ar savu rīcību, proti, uzliekot nekvalitatīvas caurules, ir vainīga appludināšanā.

[8] Trešā persona lietā – *A.P.* – uzskata, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, noklausoties pieteicējas pārstāves, trešo personu lietā paskaidrojumus, iepazīstoties ar atbildētāja un Rīgas pašvaldības sabiedrības ar

ierobežotu atbildību „Purvciema nami" rakstiskajiem paskaidrojumiem, pārbaudot lietas materiālus kopumā, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā – APL) 103. panta pirmo daļu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošana un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšana.

[11] Pieteicēja tiesā ir iesniegusi pieteikumu, kurā ir lūgts atcelt gan Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006. gada 5. janvāra lēmumu, gan Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisijas 2006. gada 29.jūnija lēmumu Nr.D57 1386-9.

No minētā pieteikuma ir secināms, ka pietiecēja pamatā vēlas, lai tiktu atcelts Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisijas 2006. gada 29.jūnija lēmumu Nr.D57 1386-9, uz kura pamata saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 23. pantu pieteicējai piemērots administratīvais sods – brīdinājums. Šī mērķa vadīta, pieteicēja 2005. gada 21. decembrī ir vērsusies Rīgas domes Administratīvajā komisijā ar iesniegumu par uzliktā administratīvā soda apstrīdēšanu. Attiecīgi arī pieteikums tiesā ir iesniegts ar pamatmērķi nevis atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006. gada 5. janvāra lēmumu, bet gan sākotnējo lēmumu, ar kuru ir uzlikts administratīvais sods.

[12] Saskaņā ar LAPK 279. pantu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušais. LAPK 280. panta pirmās daļas 1.punktā ir noteikts, ka administratīvā pārkāpuma lietā pašvaldības administratīvās komisijas pieņemto lēmumu var pārsūdzēt administratīvajā rajona tiesā, tomēr minētā panta 4. punktā ir teikts, ka citas institūcijas (amatpersonas) lēmumu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā institūcijā**.** Līdzīgi iepriekš minētajam administratīvā akta apstrīdēšanas kārtību regulē arī APL 76. un 77. pants.

[13] LAPK 280. pantā ir noteikts, ka sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā var iesniegt desmit dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas. Savukārt APL 79. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka: „Administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveidā izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, – viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas". Ņemot vērā APL 15. panta devīto daļu, kurā teikts, ka: „Ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiskā spēka jaunāku vispārējo un vecāku speciālo tiesību normu, vecāko speciālo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl tās mērķis nav pretrunā ar jaunākās vispārējās tiesību normas (normatīvā akta) mērķi", tiesa uzskata, ka administratīvā akta, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā, apstrīdēšanas (arī pārsūdzēšanas) gadījumā piemērojama APL 79. pantā noteiktā tiesību norma, kas vairāk atbilst attiecīgo tiesību normu mērķim un privātpersonu tiesību aizsardzības principam.

[14] Kā redzams no lietas materiāliem, sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā ir pieņēmusi nevis pilsētas Administratīvā komisija, bet gan tās apakšstruktūra – Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisija. Saskaņā ar Rīgas domes 2005. gada 1. marta Nolikumu Nr. 119 „Rīgas domes Administratīvās komisijas nolikums" 4.14. punktu Administratīvās apakškomisijas pieņemto lēmumu mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas var apstrīdēt Administratīvajā komisijā, Savukārt, saskaņā ar minētā Nolikuma 4.14. punktu Administratīvās komisijas pieņemto lēmumu mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā.

[15] LAPK 280. pantā ir teikts, ka pārsūdzēt tiesā var pašvaldības domes administratīvās komisijas lēmumu, proti, šajā gadījumā tikai pašas Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumu, nevis Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas pieņemto lēmumu. Līdz ar to, vadoties no LAPK 280. panta pirmās daļas 4. punktā un APL 76. panta otrajā daļā noteiktā, tiesa secina, ka pieteicējai Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas apakškomisijas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu vispirms vajadzēja apstrīdēt Rīgas domes Administratīvajā komisijā, ievērojot Rīgas domes 2005. gada 1. marta Nolikumā Nr. 119 „Rīgas domes Administratīvās komisijas nolikums" noteikto kārtību un termiņus.

No iepriekš teiktā izriet, ka pieteicējai bija pienākums iesniegt sūdzību Rīgas domes Administratīvajā komisijā par Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas pieņemto lēmumu viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Šī lēmuma apstrīdēšanas kārtība bija norādīta arī Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas 2006. gada 29.jūnijā pieņemtajā lēmumā Nr.D57 1386-9 un pieteicējai bija zināma.

[16] Saskaņā ar APL 70. panta pirmo daļu, „ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Veids, kādā administratīvo aktu paziņo adresātam – rakstveidā, mutvārdos vai citādi – , neietekmē tā stāšanos spēkā".

Kā izriet no Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas 2005. gada 29. jūnija lēmuma D57 1386-9, pieteicēja ir personīgi piedalījusies Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas sēdē. Rīgas domes Administratīvās komisijas nolikuma 4.11. punkta izriet, ka Administratīvās komisijas, apakškomisiju un bērnu lietu apakškomisiju pieņemtā lēmuma rezolutīvā daļa tiek paziņota tūlīt pēc administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas. Līdz ar to var secināt, ka attiecīgais lēmums pieteicējai ir paziņots, līdz ar to tas ir stājies spēkā 2005. gada 29. jūnijā. Savukārt no to var secināt, ka Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas 2005. gada 29. jūnija lēmuma apstrīdēšanas termiņš beidzās 2005. gada 29. jūlijā.

[17] Pārbaudot Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006. gada 5. janvāra lēmumu, tiesa secina, ka atbildētājs nav lēmis jautājumu pēc būtības

par Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas 2006. gada 29.jūnijā pieņemtā lēmuma Nr.D57 1386-9 atcelšanu, bet gan konstatējis, ka pieteicēja ir nokavējusi apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas termiņu. Izvērtējot pieteicējas papildus iesniegtos materiālus, proti, eksperta slēdzienu, atbildētāja nav konstatējusi, ka šī slēdziena sagatavošana ir bijusi pamatā termiņa nokavējumam, kā arī nav konstatējusi, ka šis eksperta slēdziens varētu būt uzskatāms par jaunatklātu apstākli, kas savukārt varētu būt par pamatu lietvedības atjaunošanai administratīvā pārkāpuma lietā.

Rīgas domes Administratīvā komisija savu lēmumu ir pamatojusi ar APL 44. pantu, kas nosaka, ka: „Tiesības izpildīt procesuālās darbības zūd līdz ar likuma, iestādes, tiesas vai tiesneša noteiktā termiņa izbeigšanos. Dokumentus, kas iesniegti pēc procesuālā termiņa izbeigšanās, neizskata".

[18] Saskaņā ar APL 46. panta pirmo daļu nokavēto procesuālo termiņu var atjaunot iestāde, tiesa vai tiesnesis pēc administratīvā procesa dalībnieka lūguma, ja atzīst nokavēšanas iemeslu par attaisnojošu.

No pieteicējas iesnieguma Rīgas domes Administratīvajai komisijai, kas sastādīts 2005. gada 19. decembrī un iesniegts atbildētājai 2005. gada 21. decembrī redzams, ka pieteicēja ir apzinājusies, ka nokavējusi administratīvā akta apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas termiņu, un ir lūgusi nokavētā termiņa atjaunošanu iestādē.

No pārsūdzētā Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmuma teksta var secināt, ka atbildētāja ir vērtējusi jautājumu par procesuālo termiņa neievērošanu, un nav saskatījusi objektīvus apstākļus termiņa atjaunošanai iestādē.

[19] Kā jau iepriekš tika konstatēts ([16] punkts), apstrīdēšanas termiņš beidzās 2005. gada 29. jūlijā. Pieteicējas vienīgais arguments, kāpēc sūdzība Rīgas domes Administratīvajai komisijai ir iesniegta tikai 2005. gada 21. decembrī, ir ilgā ekspertīzes veikšana.

[20] Tiesas ieskatā pareizs ir atbildētājas secinājums, ka ekspertīzes veikšana nevar būt par pamatu nokavētā termiņa atjaunošanai.

[20.1] Lai gan atbildētāja pamatā norāda, ka eksperta atzinums pēc būtības nevar kalpot par pamatu termiņa atjaunošanai, tiesa konstatē, ka arī no faktiskajiem apstākļiem izriet tas, ka ekspertīze ir pabeigta 2005. gada 2. augustā, ko apliecina uzraksts uz būvinženiera – eksperta G.Ragozina sastādītā atzinuma (l.l. 15), proti, atzinums sastādīts 2005. gada jūlijā (nav norādīts konkrēts datums), un to 2005. gada 2. augustā apstiprinājis Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas prezidents J.Anšins. Tiesa nesaskata objektīvu pamatojumu tam, kāpēc pieteicēja uzreiz pēc 2. augusta nav griezusies Rīgas domes Administratīvajā komisijā, bet to ir darījusi vairāk kā pēc četriem mēnešiem. Arī tiesas sēdē pieteicējas pārstāve šādam ilgam nokavējumam nespēja dot objektīvu izskaidrojumu (tiesas protokols, l.l. 86).

[20.2] Procesuālo termiņu mērķis ir tiesiskās stabilitātes nodrošināšana un personu, kuras var skart administratīvais akts, tiesas lēmums vai pašas par sevi attiecīgās procesuālās darbības, tiesību ievērošana un tiesiskās paļāvības

nodrošināšana. Minētais tiesas ieskatā attiecināms arī uz publisku iestādi, lai tai būtu nodrošināta iespēja normāli funkcionēt.

[20.3] Likums nesniedz procesuālā termiņa nokavējuma attaisnojošo apstākļu uzskatījumu, bet atstāj šī jautājuma izlemšanu tiesas vai tiesneša ziņā. Tai pat laikā no likuma jēgas un mērķa izriet secinājums, ka šķēršļiem, kas traucēja procesuālās darbības izpildi termiņā, ir jābūt objektīviem, neatkarīgiem no administratīvā procesa dalībnieka. Kā atzīts procesuālo tiesību doktrīnā, „katrā ziņā iemesli, lai tie būtu attaisnojami, nevar būt atkarīgi no nokavējušā lietas dalībnieka gribas un rīcības*" [Civilprocesa likuma komentāri. Rīga: Tiesu Namu Aģentūra, 1999, 62.lpp.]*.

[20.4] Tiesa uzskata, ka nokavētā procesuālā termiņa atjaunošana ir izņēmuma gadījums**,** kad pastāv vērā ņemami apstākļi, kas personai lieguši izmantot tiesības veikt procesuālās darbības likumā noteiktajos termiņos.

[20.5] Termiņa kavējums ir attaisnojams, ja iemesls, kas ir par pamatu termiņa atjaunošanai, ir pastāvējis visā periodā, kurā persona varēja izpildīt noteikto darbību. Bez tam tiesa uzskata, ka atbilstoši tiesību stabilitātes nodrošināšanas principam, nokavētais procesuālais termiņš var tikt pagarināts tikai par tādu laika posmu, kurā ir pastāvējuši objektīvi apstākļi, kas ir lieguši personai izpildīt noteiktas procesuālās darbības. Tiesas ieskatā termiņa pagarinājums nevar būt bezgalīgs, tātad arī termiņu atjaunošana ir saistāma ar laika posmu, kad ir pastāvējuši iepriekš minētie objektīvie apstākļi, proti, ja normatīvajos aktos noteiktais procesuālais termiņš ir, piemēram, viens mēnesis, tad personai, kas to ir nokavējusi objektīvu apstākļu dēļ, ir tiesības iesniegt lūgumu iestādē vai tiesā par procesuālā termiņa atjaunošanu viena mēneša laikā pēc attiecīgo apstākļu beigām. Šajā sakarā tiesa uzskata, ka tiesības paļauties uz to, ka jebkurā laikā (pēc gada, diviem gadiem vai vēlāk) persona varēs lūgt procesuālā termiņa atjaunošanu, ar likuma spēku netiek aizsargātas.

[20.6] Tiesa piekrīt atbildētājai, ka pieteicējas pēc pašas iniciatīvas veiktā ekspertīze nevar būt par pamatu termiņa atjaunošanai, un, tiesas ieskatā, pieteicējai bija iespējams iesniegt sūdzību normatīvajos aktos noteiktā termiņā, vienlaicīgi lūdzot noteikt neatkarīgu ekspertīzi objektīvo apstākļu noskaidrošanai.

[21] Tiesas ieskatā pareizs ir atbildētājas secinājums par to, ka konkrētā ekspertīze nevar būt par pamatu administratīvā procesa uzsākšanai no jauna.

[21.1] Saskaņā ar APL 87. panta pirmo daļu, ja administratīvais akts ir kļuvis neapstrīdams, tajā pašā lietā_administratīvo procesu var uzsākt no jauna uz adresāta iesnieguma pamata, ja ir vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija par pamatu lēmuma pieņemšanai;

2) lietas tiesiskie apstākļi ir mainījušies adresātam par labu;

3) Eiropas Cilvēktiesību tiesa vai cita starptautiska vai pārnacionāla tiesa šajā lietā ir pieņēmusi nolēmumu, no kura izriet, ka administratīvais process jāuzsāk no jauna. Šādā gadījumā iestāde, pieņemot lēmumu atsāktajā lietā,

balstās uz attiecīgās tiesas nolēmumā konstatētajiem faktiem un to juridisko vērtējumu.

[21.2] No pieteicējas sūdzības par sākotnējo lēmumu var secināt, ka ar ekspertīzes rezultātiem ir pierādīts, ka ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija par pamatu lēmuma pieņemšanai, proti, eksperta atzinums parāda, ka nav bijusi pieteicējas vaina.

Tiesas ieskatā tikai eksperta atzinums nevar būt par pamatu personas vainas vai nevainības noteikšanā, bet vaina ir konstatējama vai noliedzama, pamatojoties uz pierādījumu kopumu, kas iegūti likumā noteiktā kārtībā un attiecināmi uz konkrēto lietu. Arī konkrētajā gadījumā tas, ka caurule ir plīsusi tās defektu dēļ, vēl nevar būt par pamatu atzinumam, ka dzīvokļa īpašnieks nav vainīgs citu dzīvokļu appludināšanā. Lai konstatētu personas vainu, šajā gadījumā ir nepietiekami ar eksperta atzinumu, bet ir jāanalizē kopumā tas, vai personas rīcība (darbība vai bezdarbība) ir atbildusi arī konkrētu likumu prasībām, proti, Civillikuma prasībām attiecībā par īpašnieka tiesībām un pienākumiem, kā arī likuma „Par dzīvokļa īpašumu" prasībām. Līdz ar to nevar secināt, ka ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi.

[21.3] Tiesa piekrīt atbildētājas secinājumam arī par eksperta kompetenci, jo APL 152. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka „Tiesa pieļauj tikai likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus", savukārt saskaņā ar APL 152. panta otro daļu „Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem". Minētais ir attiecināms arī uz iestādes rīcību attiecībā par pierādīšanas līdzekļiem.

LAPK 265. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka par ekspertu var būt persona, kurai attiecīgajā nozarē ir speciālas zināšanas. Savukārt minētā panta otrajā daļā ir teikts, ka ekspertu uzaicina institūcija (amatpersona), kura lietvedībā ir administratīvā pārkāpuma lieta, gadījumā, kad rodas nepieciešamība pēc speciālām zināšanām. No šīs tiesību normas tiesa secina, ka lai ekspertīzes rezultāti tiktu atzīti par pierādījumiem lietā, ekspertam ir jābūt uzaicinātam no institūcijas, kuras lietvedībā ir administratīvā pārkāpuma lieta. Arī eksperta kompetenci ir tiesīga vērtēt attiecīgā iestāde vai tiesa. Līdz ar to tiesa uzskata, ka personas pašiniciatīva, uzaicinot ekspertu, nevar radīt tiesiskas sekas, ja šīs ekspertīzes rezultāti nav nostiprināti kā pierādījumi likumā noteiktā kārtībā.

[22] Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, tiesa uzskata, ka Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.janvāra lēmums Nr.AK-06-12-ap par attiekšanos atjaunot nokavēto procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai par Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas 2005. gada 29. jūnija lēmuma D57 1386-9 atcelšanu ir pamatots un tiesisks. Ņemot vērā to, ka procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai par Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas lēmumu nav atjaunots, tiesai nav pamata arī lemt par šī lēmuma atcelšanu.

[23] Pieteicēja tiesai ir lūgusi nozīmēt virtuves izlietnes aukstā ūdens pievada ekspertīzi dzīvoklī Rīgā, */dzēsta adrese/*. Tā kā ekspertīze būtu

nepieciešama, ja tiktu vērtēti 2005. gada 21. maija notikuma faktiskie apstākļi, proti, ja tiktu izvērtēts Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmums, ar kuru pēc būtības būtu pārskatīta administratīvā lieta un attiecīgais Rīgas domes Administratīvās komisijas Vidzemes priekšpilsētas Administratīvās apakškomisijas 2005. gada 29. jūnija lēmums D57 1386-9, bet konkrētajā gadījumā notikuma faktiskie apstākļi netiek vērtēti, tad arī ekspertīzes nozīmēšana šajā lietā nav nepieciešama.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

T.E. pieteikumu par 2006.gada 5.janvāra Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 5.janvāra lēmuma Nr.AK-06-12-ap atcelšanu noraidīt.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007. gada 4. jūlijā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2007.gada 4. jūlijā